

at der i Skuespillerstanden hersker stor Misfornøjelse med den nuværende Scene. Fra Skuespillernes Side gøres det gennemgaaende gældende, at baade Scene og Tilskuerplads ere byggede efter alt for store Rumforhold, saa at Teatret i akustisk Henseende er uheldigt, hvilket medfører, at Skuespillerne ere nødte til at anstrenge deres Stemmer mere end ønskeligt er for Skuespillet's Finheds Skyld, og yderligere gøres det af mange Skuespillere gældende, at de i Virkeligheden arbejde under bedre Forhold for deres Kunst paa et mindre Teater end det nuværende kgl. Teater. Dette gør, at man, som sagt, har ment, man burde se sig om og overveje, om der ikke var andre Forhold, som kunde gøre Stillingen ved det kongelige Teater mere tiltalende for Skuespillerne end ved de andre Teatre.

Kommissionen har da særlig fremhævet to Ting: Spørgsmaalet om kongelig Ansættelse og Spørgsmaalet om Pensionsretten. Med Hensyn til den kongelige Ansættelse er Forholdet dette, at i tidligere Tid var det forholdsvis let for Skuespillerne at opnaa kongelig Ansættelse, og det var et stort Antal, der havde det. Saa blev det indskrænket, en Gang endogsaa ganske ophævet, men denne fuldstændige Ophævelse blev dog forandret, idet der ved særlige Bevillinger af Rigsdagen er meddelt enkelte af Skuespillerne, baade Mænd og Kvinder, kongelig Ansættelse med samme Rettigheder, som al anden kongelig Ansættelse giver, altsaa med Ret til Pension og Enkepension af Statskassen. Derom har nu Kommissionens Flertal været enig, at det ikke kan ventes, at dette nogen Sinds kan finde Sted i videre Udstrækning, hvis man overhovedet vil kunne vente, at det vil finde Sted paa ny for nogen Kunstners Vedkommende, og man har derfor forsøgt at gaa en anden Vej, nemlig den, at der vel blev givet et Antal af Skuespillerne kongelig Ansættelse, uden at de dog fik Ret til Pension af Statskassen, idet Pensioneringsspørgsmaalet blev ordnet saaledes, at Beløbet blev taget af en Pensionsfond, som havde sin Indtægt fra Teatret selv, derved, at der blev henlagt en vis Del af Teatrets Indtægter. Man har som Følge deraf delt det samlede Personale, baade Kunstnerne, Embedsmændene og Bestillingsmændene, i tre Klasser efter deres Ansættelse. Der er altsaa et Antal, som har kongelig Udnævnelse, et Antal, som har ministeriel Udnævnelse, og endelig nogle, som ansættes udelukkende af Teatrets Bestyrelse, og hvis Forhold til Teatret altsaa er af løsere Art. Ved Pensioneringen har man

været saa heldig at have den nuværende Alderdomsfond at støtte sig til. Det vil vel være de fleste af Tingets Medlemmer bekendt, at der ved Teatret findes en Alderdomsfond, hvortil Indtægterne kom dels fra Tilskud af dem af Personalet, der ere Medlemmer deraf, og dels fra Tilskud af Teatrets Indtægt. Denne Fond kunde danne Grundlaget for en ny Pensionsfond, hvis Indtægter man da har ment at kunne tilvejebringe, for det første ved, at der af Teatrets Indtægter skulde udredes et Beløb, som svarede til 8 pCt. af det samlede Lønningsbeløb for alle dem, der efter dette Forslag faa Pensionsret, og som altsaa tages af Teaterindtægten. Det svarer til det, som nu finder Sted, idet der nu er to forskellige Klasser, til hvilke der af Teatrets Kasse tages for de højstlønnede Skuespillere 5 pCt. og 10 pCt. for de andre, og dette Beløb lægges til de 5 pCt. af Indtægten, som enhver, der er fast ansat ved Teatret, er pligtig til at tilskyde til Alderdomsfonden. Det var altsaa den første Indtægt. Den anden Indtægt skulde være den samme, som den nu er, idet der til Fordel for Pensionsfonden skulde gives to Ekstraforestillinger uden for de regelmæssige Forestillinger, saa at Teatret ikke led noget Tab ved disse to Ekstraforestillinger. De gives altsaa paa Aftener, paa hvilke der ellers ikke bliver spillet, hvad enten det bliver i Begyndelsen eller i Slutningen af Ferien eller paa en af de faa Friaftener, der ellers haves. Denne Indtægt skulde altsaa beholdes, og saa skulde der fremdeles tillægges Alderdomsfonden en Indtægt, som af Kommissionen var foreslaaet til 8,000 Kr., som skulde tages forlods af Eftermiddagsforestillingerne. Der har jeg imidlertid ment, at det var bedst at faa det ordnet saaledes, at den Hjælp, som skulde ydes, mere fik Præget af Hjælp til Selvhjælp, idet jeg har foreslaaet, at man kunde tage 25 pCt. af disse Eftermiddagsforestillinger, dog ikke over 8,000 Kr. Deri vilde der nemlig indeholdes en Opfordring for Teatret og Skuespillerne til at være flittige med disse Eftermiddagsforestillinger for at faa dette Beløb tilvejebragt. Paa den Maade mener man at kunne skaffe Pensionskassen de fornødne Midler til at udrede de paatænkte Pensioner. De pensionsberettigede deles saa i to Klasser efter den forskellige Betydning, deres Virksomhed har for Teatret. For første Pensionsklasse er Bestemmelsen den, at efter 10 Aars Tjeneste ved Teatret vil vedkommende pensionsberettigede være berettiget til at faa en Tredjedel af sin